

Üstad neden akşam ve yatsı arasını ibadetle geçiriyor, bunun manevi bir sebebi var mı?

Akşam ve yatsı arasında ibadeti tavsiye eden birçok hadisler mevcuttur. Bunlardan bazılarını takdim edelim:

Hiz. Ebû Hüreyre'den Efendimiz'in (sas) şöyle buyurduğu rivâyet edilmiştir:

"Kim akşam namazından sonra, aralarında kötü bir şey konuşmadan altı rekât (nafil) namaz kılsa, bu ibadeti on iki senelik (nafil) ibadet sevabına bedeldir."(1)

Hiz. Aişe validemiz Efendimiz'in şöyle buyurduğunu bize aktarıyor:

"Kim akşam namazından sonra yirmi rekât (nafil) namaz kılsa, Allah ona cennette bir köşk bina eder."(2)

Hiz. Huzeyfe anlatıyor:

"Allah Resulü'ne gelip onunla beraber akşam namazını kıldım. Kendisi yatsıya kadar namaz kılmaya devam etti." (3)

Hiz. Ammar b. Yâsir akşam namazından sonra altı rekât namaz kılınca, yanındakiler bu namazı sordular, o şu cevabı verdi:

"Ben sevgili dostum Allah Resulü'nü gördüm akşam namazından sonra altı rekât kıldı ve şunu ekledi;

"Kim akşam namazından sonra altı rekât kılsa, deniz köpüğü kadar günahı olsa bile affolur." (4)

Hz. Abdullah b. Ömer şöyle derdi:

"Kim akşam namazından sonra dört rekât namaz kılsa, gazve üstüne gazveye çıkmış gibi olur." (5)

Görüldüğü üzere Üstad Hazretleri bu gibi hadislerin tavsiyesi üzerine, akşam ve yatsı arasını ibadet ve zikir ile geçirmektedir.

Dipnotlar:

(1) bk. Tirmizî, Mevakît, 204; İbn Mace, İkame, 113.

(2) bk. Tirmizî, Mevakît, 204; Ebû Ya'la, Müsned, X/205.

(3) bk. İbn Hanbel, Müsned, V/392.

(4) bk. Ebû Nuaym el-İsfahanî, Ma'rifetu's-Sahabe, XIV/486.

(5) bk. İbn Ebî Şeybe, Musannaf, II/103.